

Predmet: Zlatan Mančić i dr. - Kušnin

Viši sud u Nišu

Poslovni broj predmeta: K. 46/2010

Glavni pretres: 24.12.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Slobodana Rangelova

U aprilu 1999. godine bio je komandir pešadijske čete u selu Kušnin/Kushnin. Njegova jedinica je od februara bila u selu Dedaj, a kada je počelo bombardovanje borbene grupe su ukinute i jedinica je premeštena. Kada su stigli u Kušnin/Kushnin, selo je bilo pusto, nisu znali da ima civila. Pre njih je u selu bila neka druga jedinica i kada se ta jedinica povukla, našli su leš jedne devojke. Optuženi Mančić bio je oficir bezbednosti i nije mu bio podređen, optuženi Radojević je bio komandir voda a optuženi Tešić i Seregi su bili u njegovom vodu. Iako je u vreme kritičnog događaja bio raspoređen u selu Kušnin/Kushnin, jer je tu bila komanda, ne zna da li je tog dana kada se desilo ubistvo bio u selu jer je svakodnevno obilazio okolne jedinice na terenu, koje su bile udaljene oko 8 km prema granici. Sve što zna o ubistvu saznao je od optuženog Radojevića. On mu je nakon mesec dana od događaja neformalno, za vreme večere, rekao da je major Mančić, oficir bezbednosti, naredio da dva zarobljenika, za koje je svedok pretpostavio da su Albanci, njegova dva vojnika izvedu iz sela ili da nešto drugo urade, ne seća se tačno da li je upotrebio izraz likvidiraju, te da je on (opt. Radojević) postupio po tom naređenju. Nije proverio da li su te informacije tačne jer nije mogao da kontroliše naredbe oficira bezbednosti, a sa druge strane imao je drugih problema zbog svakodnevnog bombardovanja jedinice. Bilo je moguće da u selu budu zarobljena dva civila a da on to ne zna, jer su kontrolisali veliko područje od 40 km, ali vojska je svakako trebalo da ga obavesti o tome. U slučaju da u jedinici nije bilo organa bezbednosti [opt. Mančić], bio bi u obavezi da obezbedi lice mesta, izvrši uviđaj, pronađe tela i obavesti višu komandu. Optuženi Tešić i Seregi su bili izuzetno disciplinovani vojnici, i sigurno su mislili da moraju da izvrše naređenje koje im je dato. O ovom događaju ni sa kim nije službeno razgovarao sve dok ga sud nije pozvao da svedoči.

Svedok je u izjavi koju je dao 17.05.2002. godine drugačije opisao događaj. Tada je izjavio da je nekoliko dana posle događaja od Radojevića čuo da je major Mančić naredio da se dva lica povedu za Prizren i da je naređeno da se ubiju. Takođe, naveo je da misli da je o tome izvestio komandanta bataljona, Vlatka Vukovića, preko sredstava veze, te da bi pisani trag o tome trebalo da bude negde u ratnom dnevniku.

Suočenje svedoka Rangelova i optuženih

Optuženi Danilo Tešić je naglasio da su svakog jutra imali referisanja, tako da je svedok morao biti u selu i onog dana kada se desilo ubistvo. Svedok je rekao da su referisanja bila skoro svakog dana. Takođe, opt. Tešić je naveo da ga je svedok lično razoružao i poslao u komandu u Prizren zbog davanja izjave povodom ovog događaja, dok svedok kaže da se toga ne seća.

Optuženi Rade Radojević kaže da nikada nije svedoku ispričao da zna za događaj već da je čuo da se događaj tj. ubistvo civila desio. Seća se da mu je rekao da su se u jedinici dešavale razne stvari, između ostalog i neko streljanje. Svedok je odgovorio da ne može da tvrdi kojim rečima mu je opt. Radojević ispričao taj događaj. Iako svedok kaže da ga je optuženi o tome

izvestio dok su još bili na Kosovu, opt. Radojević je naglasio da su se tad već bili povukli sa Kosova u Medveđu i da zbog toga više nije mogao da se obavi uviđaj.

Komentar:

Svedok Rangelov je tokom davanja odgovora često pravio prevelike pauze i delovao nesigurno, kao da ne želi da iznese sve što mu je poznato.

Predsednica veća je opomenula advokata Svetislava Veličkovića, branioca opt. Seregija, da se ne obraća sudu bez traženja reči, sedeći i komentarišući iskaz svedoka dok drugi branilac postavlja pitanja svedoku.

Fond za humanitarno pravo